

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmvs I. Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALMORVM

LIBER I.

PSALMVS I.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum.
SAPIENTISSIMAE VITAE
INSTITVTIO.

Ode Dicolos Distrophos.

NON qui consilio malo
Aut decretà volens impia suscipit,
Aut qui mille nocens vias
Infitit scelerum, criminis ac doli;
Nec qui simplicium vaser

Derisor cathedris confidet inuidis:
Ast ille innumeris modis
Felix, multiplici & sorte beator,
3 Quisquis perpetuos dies,
Et noctes vigiles, grataque tempora,
Et mente & studio frequens
Impendit monitis, legibus ac Dei.
3 Ille (est quale oleæ genus,)
Vt stirps ad placidi consita fluminis
Ripas, quam vitreus petit
Permixa & saturat temperie liquor;
Hæc spes agricolæ bonas
Explet baccifero vota que munere:
Quam nec destituit decor,
Nec vestis foliis densa virentibus;
Quamuis aura nivalibus
Ventis vel feriat flammiferis nemus.
Hæc quos flore nitens nouo
Fructus pollicita est, prospera confouet,
Autumnoque refert suo,
Maturisque probat viribus integros.
4 Contra sed genus improbum
Infestis agitur perpetuo malis:
Magno vt turbinis impetu
Gluma impulsã vagum permeat æthera,
Nusquam & docta quiescere,
Terris præcipiti concutitur fuga.

B 3

Ergo

- 5 Ergo nulla vel impios
Iura admota fouent, vel ratio iuuat;
Quin causę penitus graui
Succumbant stabili iudicio Dei:
Nec quos inficiet scelus,
Iustorum excipiet consilium virum:
6 Namque horum faciliem viam
Rex Diuim placido numine comprobat:
Illum at callibus auis
Errantem exitum peruoluit gregem.

PSALMVS II.

Quare fremuerunt Gentes.

DIVINI CONSILII PRAESTANTIA.

Ode Dicolos Distrophos.

- 1 Quid iste gentium tumultus omnium,
Manuque pacta fœdera,
Cui tanta mundus extrahit pericula?
Cui tendit immanes minas?
2 Terręque iuncta conferunt negotia
Cum regibus simul duces,
Omnes vt alta cœpta dissipent, sacri
Vnctumque deturbent Dei.
3 Rumpamus arcta vincula & graue impes
Age, heus, repellamus iugum;
Et colla reges atque gentes libera
Speris feramus legibus.
4 Ast, qui poli patentis alto culmine
Astrisque rector infidet,
Curam inquietam & insolentes impetus
Aususque ridens despicit:
5 Verbisque promptus intonabit acribus
Queis corda dura concutit,
Et queis furentes frangit ille spiritus
Terrore percussos graui:
6 Vltro ipse Regem quippe quem dedi mentem
Certo probatum numine,
Alani Sionis arce summa iusseram
Tenere sceptris regia.
7 Iam sancta magni iura proponam Patris,
Qui me benignus vixerat:
Sic fatus IAS, gratus es mi filius
Productus hoc nouo die,
Dic perennis lucis vsque compote
Præsens mihi qui permanet;